

Лекція № 8.

МЕНЕДЖМЕНТ СУЧАСНОГО КІНОВИРОБНИЦТВА

Багато різних людей вносять свої вміння та таланти у створення фільму. Зірки та інші актори, які з'являються на екрані, - це лише частина історії; більшість тих, хто працює над постановкою, не з'являються на камеру. Найвидатніші ролі за кадром: продюсер, сценарист, режисер, менеджер з виробництва, кастинг-директор, оператор, оператор, дизайнери, помічники режисера, монтажери кіно та звуку та композитор. Оскільки кожен фільм є унікальним проектом, ролі можуть збігатися або відрізнятися залежно від учасників.

Продюсер. Продюсер відповідає за перетворення ідеї фільму в успішний фільм. Продюсер повинен знайти гроші, щоб заплатити за виробництво, найняти акторів і постановочну групу, контролювати процес виробництва та вжити заходів щодо розповсюдження готового фільму в кінотеатрах.

Якщо продюсер отримав фінансування від студії чи дистриб'ютора фільму, ця організація може захотіти, щоб представник був поруч під час виробництва. Ця особа називається виконавчим продюсером. Крім того, будь-хто, хто будь-яким чином робить суттєвий внесок у фільм – своїм часом, грошима чи впливом – може отримати статус асоційованого продюсера чи інше подібне звання.

Сценарист. Сценаристи розробляють оригінальні ідеї для екрану або адаптують раніше написані твори як кінофільми. Адаптація може походити з романів, п'єс, мюзиклів чи багатьох інших джерел. Сценаристи працюють двома способами. Їм можна доручити написати сценарій або вони можуть написати сценарій за специфікацією (скорочено від «on speculation»), тобто сценарист сподівається, що самостійно написаний сценарій комусь сподобається настільки, що він придбає права на нього та організує виробництво. Після придбання сценарію продюсер може прийняти рішення

про те, щоб він був переписаний оригінальним сценаристом або новими сценаристами.

Першим кроком у написанні сценарію є створення плану, який є одно- або двосторінковим описом дії чи сюжету. Далі слідує обробка, яка є детальним описом фільму, що містить деякі уривки діалогів із усіма схематичними сценами та розгорнутими сюжетами. Потім сценарист починає сам сценарій, який заповнює всі деталі. У ньому вказується час і місце дії, описується зовнішній вигляд персонажів і подаються всі діалоги та дії. Сценарії також вказують, де мають бути розташовані камери та які рухи камери мають відбуватися під час зйомки. Сценарії вказують на пристрої переходу між сценами, такі як розчинення (коли одне зображення поступово замінює інше), згасання (коли зображення поступово замінює порожній екран), згасання (коли порожній екран поступово замінює зображення) і прямі скорочення з одна сцена до іншої.

Режисер. Доля кожного фільму має бути сильно відзначена художнім стилем режисера. Все, що було зроблено в підготовчий період - розробка сценарію зйомок, підбір акторів головного і другого плану, оформлення декорацій і костюмів - виконувалося або під його керівництвом, або в тісній співпраці. Його завдання — інтерпретувати історію кіномовою. Режисерська трактування сюжету, який знімається, має бути правдивою, вражаючою та яскравою.

Режисер повинен працювати з акторами і актрисами, зібраними для його картини. Він може використовувати різні засоби, щоб отримати належну емоційну реакцію від членів його акторського складу. Від режисера очікують правильного темпу і ритму дії. Гравцеві не слід турбуватися про темп, оскільки він може заважати його грі в певній сцені. Режисер повинен бути впевнений, що кожен кадр плавно переходить у попередній.

Він повинен знати, як посилити силу історії та її повідомлення за допомогою правильних кутів зйомки камери, часу та варіацій своїх знімків

— крупним планом, довгим кадром, середнім кадром.

Але на знімальному періоді робота режисера не закінчилася. Саме він повинен вирішувати, де і які звукові ефекти і музику використовувати. Він повинен контролювати як звукозапис, так і монтаж. Деякі режисери, як відомо, роблять останнє самі. Насправді майже немає фази кіновиробництва, з якою б він не був безпосередньо пов'язаний.

Керівник відділу виробництва. Менеджер з виробництва одиниць (UPM), який підпорядковується продюсеру, відповідає за планування, складання бюджету, вибір багатьох членів знімальної групи та організовує отримання дозволів від різних органів влади та власників на зйомки поза студією. UPM також контролює закупівлю товарів і послуг, займається повсякденною роботою виробничого офісу та гарантує, що проект залишається в межах бюджету.

Кастинг-директор. Керівник кастингу обирає акторів і обговорює контракти під час процесу найму, хоча остаточний вибір - особливо при виборі зірок на головні ролі - зазвичай падає за режисером і продюсером. Відбираючи акторів для фільму, кастинг-директори враховують багато факторів, таких як придатність актора для ролі, касові збори, акторські здібності та досвід.

Актори. Актори грають ролі у фільмі. Для створення правдоподібних персонажів вони спираються на деталі сценарію, режисерське бачення та власне відчуття ролі. У більшості фільмів завдання актора полягає в тому, щоб змусити глядачів повірити, що персонаж є реальною людиною, яка говорить невідрепетовані репліки в природній обстановці. Актор зазвичай досягає цього за допомогою голосу, рухів і зображення емоцій. Але інші художні якості також впливають на судження глядачів. Ці якості часто важко описати або визначити, але вони включають чарівність, глибину почуттів, оригінальність, правдоподібність і зовнішність.

Акторство – це складне мистецтво. Володіння проекцією голосу,

різноманітними манерами розмови, жестів, рухів та іншими здібностями є лише частиною ремесла. Інші базові акторські навички включають здатність запам'ятовувати репліки, розвивати відчуття часу та виражати соціальний статус, вік і темперамент персонажа.

Каскадери. Багато фільмів містять дії, які можуть призвести до травм. Ці дії можуть бути такими ж драматичними, як стрибок зі скелі, або такими звичайними, як спіткнутися та впасти. Під час багатьох потенційно небезпечних сцен акторів замінюють спеціально навчені каскадери та каскадерки. Це гарантує, що трюк буде виконано максимально безпечно, і що актори не ризикують отримати травму. Тим не менш, деякі зірки, наприклад, китайський актор Джекі Чан, наполягають на тому, щоб робити власні трюки.

Тварини-актори. Для сцен, в яких повинні грати тварини, з'являються спеціально навчені тварини-«актори». Ці тварини підкоряються командам свого дресирувальника під час зйомок. У багатьох випадках кілька тварин з'являються в одній частині через багатогодинну зйомку або через те, що тварина росте чи змінює зовнішній вигляд, чи іншим чином під час зйомок. Тварини, які знімаються у фільмах, варіюються від качок до слонів. Серед пам'ятних ролей тварин — собака Лессі (у «Лессі повертається додому», 1943), собака Бенджі (у «Бенджі», 1974) і порося Бейб (у «Крихітко», 1995).

Оператор-постановник. Оператор, також відомий як оператор, тісно співпрацює з режисером і інтерпретує дію сюжету з точки зору світла, тіні, композиції та руху камери. Інші обов'язки включають вибір типу об'єктива для знімка, що впливає на вигляд зображення, а також визначення положення та кута камери. DP рідко керує камерою безпосередньо; ця функція зазвичай покладається на оператора.

Оператор. Оператор - найважливіша людина серед кінотехніків. Зйомка фільму є колективною зусиль людей багатьох професій. Серед них художники та техніки кіно. А головний оператор, або, як його іноді

називають, оператор-постановник, повинен бути і тим, і іншим.

Метою колективних зусиль сценаристів, режисерів, художників-постановників, акторів, операторів та інших є отримання фотозображення на смузї прозорї плівки, придатне для проектування на екран. Цієї мети неможливо досягти без участі оператора. З іншого боку, це може зробити лише оператор, без будь-якого іншого кінопрацівника. Він може створити фільм сам, виконуючи роль режисера, фотографа та монтажера одночасно. Отже, від уміння оператора дуже багато залежить передати на екран той настрій, який вирішив режисер фільму. Оператор може зробити це, висвітливши сцени у відповідній тональності та використовуючи спеціальні фотоефекти. Він може змінювати глибину різкості або розмір зображення шляхом правильного розміщення камери або зміни лінз. Він може прискорити або уповільнити дію. Він може знімати дію з різних кутів - знизу або зверху, ззаду, спереду або збоку. Він може використовувати подвійну або багаторазову експозицію. Він може закріпити увагу аудиторії на будь-якому предметі, який забажає. Але вся ця техніка камери була розроблена лише експериментально і вдосконалювалася з часом.

Дизайнери. Художник-постановник, якого іноді називають художнім керівником, відповідає за декорації та загальний вигляд фільму. У деяких фільмах створення декорацій вимагає великої праці. Наприклад, реалістичний вестерн може передбачати будівництво фасаду цілої головної вулиці, а також інтер'єрів салону, готелю та інших будівель. Одяг, який носять актори, також впливає на вигляд фільму, тому художник по костюмах є ключовим членом виробничої групи. Він або вона розробляє відповідні костюми або шукає вінтажний одяг у магазинах чи костюмерних. Додаткові дизайнери займаються освітленням, макіяжем та іншими візуальними аспектами виробництва.

Помічники директора. У більшості фільмів є принаймні один асистент режисера (AD). AD допомагають директору майже в кожному завданні. AD

найвищого рангу, який називається першим AD, має кілька обов'язків. Він або вона складає загальний графік зйомок, у якому перераховуються дні для зйомок кожної сцени, і вирішує багато повсякденних проблем, які виникають на знімальному майданчику. Кожного дня перший AD також подає лист викликів наступного дня (розклад для акторів і знімальної групи) UPM і директору для затвердження. А перший AD працює з режисером під час зйомок, допомагаючи в підготовці до кожного кадру. Другий AD допомагає першому AD, направляючи акторів і знімальну групу в потрібні місця в потрібний час, піклуючись про статистів (людей, які з'являються на задньому плані, щоб надати реальності фільму), і піклується про багато деталей, пов'язаних із підготовкою до зйомок наступного дня.

Кіно- та звукові редактори. Кінофільми складаються з сотень коротких кадрів, які мають бути скомпоновані в кінцевий продукт, який відповідає баченню режисера та продюсера. Ця відповідальність лежить на редакторі. Монтажер спочатку переглядає кожен день відзнятий матеріал (так званий щоденник або щоденник) для режисера та ключових членів знімальної групи. Підготовка щоденників триває протягом усього періоду виробництва.

Після того, як фільми були створені, вони повинні бути розповсюджені в окремих кінокомпаніях і мережах кінотеатрів. Це досягається за допомогою дистриб'юторів, які орендують кінофільми у виробника або виробничої компанії. Потім вони платять за виготовлення відбитків; організувати покази, щоб театри могли подати заявку на права показу фільму; популяризувати та рекламувати фільм; розповсюдити копії фільму в кінотеатрах; організувати випуск на кабельне та ефірне телебачення; координувати розподіл відеокасет, лазерних дисків і цифрових відеодисків до магазинів; і вести облік доходів і витрат щодо всіх аспектів

розповсюдження фільмів. Розповсюджувачі виставляють рахунки кінотеатрам наприкінці занять, після отримання звітів про відвідуваність.

Іноді фільми не здаються в оренду, а замість цього продюсер передає субпідряд дистриб'ютору. Потім продюсер оплачує послуги, віддаючи дистриб'ютору відсоток від доходу в межах від 10 до 50 відсотків від чистого прибутку фільму. Крім того, дистриб'ютор вираховує з частки виробника чистого прибутку витрати на постачання відбитків фільму, а також на рекламу та просування.

Американська кіноасоціація (МРАА) оцінює фільми, щоб надати глядачам орієнтири щодо того, який матеріал, ймовірно, міститиме фільм. Є п'ять рейтингів. «G» означає, що фільм підходить для будь-якого віку. «PG» означає, що деякі матеріали можуть бути неприйнятними для дітей. «PG-13» означає, що деякі матеріали можуть бути непридатними для дітей віком до 13 років. «R» означає, що будь-яка особа віком до 17 років повинна бути в супроводі одного з батьків або дорослого опікуна. «NC-17» означає, що не допускаються особи молодше 17 років.

Багато фільмів, особливо ті, які орієнтовані на дітей, передбачають додатковий маркетинг, окрім самого фільму. Продюсери фільму продають права — так звані допоміжні права — на використання персонажів або зображень фільму різним виробникам, а потім з'являються різні іграшки, ігри та одяг із цим зображенням. персонажів або зображень. Для багатьох фільмів виготовляються окремі музичні записи пісень із звукової доріжки фільму, які продаються в магазинах звукозаписів.